

NICHITA STĂNESCU

TU AI UN FEL DE
PARADIS AL TĂU

poeme de dragoste

Comentariu literar la 20 de poeme

//bestseller

Chișinău • București

Dora.....	15
Dreptul la timp.....	19
Nestinstă poezie de dragoste de Dora.....	21
Zăpadă viscolită.....	23
Ploaie în luna lui Marte.....	26
Tinerii.....	31
Sete.....	34
Leoaică tânără, iubirea.....	36
Doră.....	44
Ea.....	49
Deși.....	51
Același gând.....	53
În dulcele stil clasic.....	55
Melancolie.....	61
Altă matematică.....	63
Cosmogonia, sau cântec de leagăn.....	72
Euridice.....	77
Dansul.....	79
Părându-mi rău de adolescență.....	81
Cântec.....	83
Orație de nuntă.....	85
La-nceputul serilor.....	87
Viața mea se iluminează.....	93
Cântec de trei.....	99
Madrigal.....	101
Cina cea de taină.....	103
Frunzișuri.....	105
Trist cântec de dragoste.....	107
Muzica.....	109

Împotriva cuvintelor.....	110
Invitație către o nimfă.....	117
Vitraliu.....	118
Spirală albastră, sfâșietoare.....	123
Poem.....	125
Gând.....	126
Basorelief cu îndrăgostiți.....	129
Geneza.....	131
Mult vechii de romantici.....	132
Miraj de iarnă.....	135
Vârsta de aur a dragostei.....	137
Încercarea lui Iov.....	143
Dulce cupa mea de piele.....	145
Într-o după-amiază de toamnă.....	149
Viitorul trecut.....	150
De dragoste.....	153
Mânie lentă.....	155
Cântec.....	157
Plonjeu.....	165
Dureroasa ninsoare.....	167
Veche întâmplare.....	170
Acest bloc de nervi.....	175
Ritual de iarnă.....	177
Ce alb, ce negru de alb.....	179
Emoții de toamnă.....	183
Cântec de iarnă.....	191
Atât de repede.....	193
A mea.....	195
O armură.....	199
Cântec de dragoste la marginea mării.....	201
De din vale de Rovine.....	203

Către Galateea.....	205
După-amiaza unui cântec.....	211
Lecția despre cub.....	212
Atât de mândru ea mergea.....	221
A cincea elegie.....	222
Adolescenți pe mare.....	226
Verbele bune.....	233
Lună în câmp.....	235
Sincopă.....	237
Cu o ușoară nostalgie.....	238
Dezîmbânzirea.....	244
Cântec.....	245
Estompare.....	254
Clar de lună.....	256
Îmbrățișarea.....	258
Privind-o, mama mea.....	260
Artemis.....	262
Cântec.....	264
Să ningă peste noi.....	265
Scrisoare medievală.....	268
Necuvintele.....	269
Parcă dormim și visăm.....	276
Înfățișare.....	278
Poetul și dragostea.....	280
Din această careasă.....	282
Visul unei nopți de iarnă.....	284
Scurtă baladă.....	288
Pânza de păianjen de Goya.....	289
Sărutul.....	292
Poate că ochiul meu verde.....	294
Poveste sentimentală.....	296

Visam că visez.....	302
Trandafir al dimineții mele.....	304
Din nici o toamnă.....	312
Evocare.....	314
Într-o joi cu dragoste.....	318
Melodie povestită.....	320
Astfel.....	322
Măștile de fier.....	324
Rugare.....	326
Orație de nuntă.....	327
Înapoierea cheii.....	329
Delphi.....	331
Gazela.....	333
Invocare.....	335
Joc de doi.....	338
Neașteptata întâlnire.....	339
După ploaie.....	342
Scrisoare.....	343
Steaua.....	346
Lecția de anatomie.....	348
Surorii inimii mele.....	350
De dragoste.....	352
Dor de o femeie.....	354
Poem.....	356
Seara logodnicilor.....	358
Dora.....	360
Ea s-a izgonit, iar nu eu am izgonit-o.....	362
A unsprezecea scrisoare.....	363
Joc singur.....	366
Primăvara.....	368
Ea.....	370

Hoța de cai.....	372
Ecou.....	374
De dragoste.....	376
De rerum naturae.....	378
Dacă tu și eu.....	380
Dora.....	382
După ploi.....	384
Scurtă povestire.....	386
Atena.....	388
Învăpăiere.....	390
Doină.....	392
O, tu.....	394
Romantică.....	396
O lege.....	398
D.....	400
L.....	402
Mâna stângă, deget mic.....	404
Testament.....	409

DORA

I

În desimea mea înceată
 ți-ai lăsat numai o pleată
 iară toate pletele
 să le guste stelele
 în somnul cel agitat
 doar o geană ți-ai lăsat
 tu ți-ai pus sprâncenele
 pe toate poienele
 iar de sărutat nici vorbă
 tu la verb nu ai vreo treabă
 vine timpul să absoarbă
 pe-mpărat cu tot cu roabă
 Să lăsăm noi trenul gol?
 te întreb cu vers domol
 sau să-l ungem cu pelin
 căci iar mosafirii vin
 pe la noi în zestrea noastră
 pasăre măiastră.

II

Atât de mult eu o iubeam pe ea
 că însuși cerul se curba
 albastru.

III

Dă-mi cuptorul pântecului tău femeie
 vreau să coc în el o fată
 am ales din ochii mamei mele
 data care n-a fost niciodată
 verbul râurilor sfinte
 care urcă-n sus spre munte
 ce n-au maluri ci izvoare
 mute și necântătoare
 stânde în pietrificare
 și-n privighetoare

IV

Ce splendoare de păr și ce bogăție de plete
 poți să ai tu Dora
 de am putea la iarnă să ne încălzim
 rubedeniile amândurora
 iar dacă mor nu voi sicriu bogat
 ci părul să ți-l retezi pe mine
 și măru-n mână să mi-l pui
 să-nceapă de din nou cea izgonire
 din raiul vieții în raiul nimănui
 în raiul păsării
 în sâmburele zarzării
 pe apa sâmbetii
 surâsul Giocondei

Dar mai bine dacă-ar fi mai bine să-ți zic
 mai flutură-ți tu Dora părul tău cu chip
 mai lasă-mi-l să-l flutur într-un vers
 mai înstelează-mă tu Dora cu un univers

V

Ea era lacrima cea plânsă de durere
 de o femeie în naștere
 și lapte de la ea îmi era
 pe când ființa mi se alăpta
 Să pun o mână peste ea, se rupe-n două
 de-o văd, se umple iarba doar cu rouă
 iar dac-o prind de șold și o sărut
 se-ncepe lumea de la început
 cu cai cu boi și cu draci
 cu îngeri ierburi și copaci.

TU AI UN FEL DE PARADIS AL TĂU
ÎN CARE NU SE SPUN CUVINTE.

Nichita Stănescu

DREPTUL LA TIMP

Tu ai un fel de paradis al tău
în care nu se spun cuvinte.
Uneori se mișcă dintr-un braț
și câteva frunze îți cad înainte.
Cu ovalul feței se stă înclinat
spre o lumină venind dintr-o parte
cu mult galben în ea și multă lene,
cu trambuline pentru săritorii în moarte.
Tu ai un fel al tău senin
De-a ridica orașele ca norii,
și de-a muta secundele mereu
pe marginea de Sud a orei,
când aerul devine mov și rece
și harta serii fără margini,
și-abia mai pot rămâne-n viață
mai respirând, cu ochii lungi, imagini.

ÎȚI ȘTIU TOATE TIMPURILE,
TOATE MIȘCĂRILE, TOATE PARFUMURILE
ȘI UMBRA TA, ȘI TĂCERILE TALE.
ȘTIU TOT CE E MAI DEPARTE DE TINE,
ATÂT DE DEPARTE, ÎNCÂT
NU MAI EXISTĂ APROAPE.

NESTINSA POEZIE DE DRAGOSTE DE DORA

Se îndesase scumpa, dorul meu de ea
doar într-un simplu înțeles
ce nu era greoi când grea
era pădurea de eres
când greu mi se făcuse totul
și doar cuvântul mi-era portul
și stinsa de corabie
și scumpa mea de vrabie.

SPUNE-MI, DACĂ TE-AȘ
 PRINDE-NTR-O ZI ȘI ȚI-AȘ
 SĂRUTA TALPA PICIORULUI,
 NU-I AȘA CĂ AI ȘCHIOPĂTA PUȚIN,
 DUPĂ ACEEA, DE TEAMĂ
 SĂ NU-MI STRIVEȘTI SĂRUTUL?...

Nichita Stănescu

ZĂPADĂ VISCOLITĂ

Mi-ai viscolit gândirea
 tu tandră Dora mea
 ca o zăpadă de demult
 întind spre tine o zăpadă și o nea
 de nimeni nu ascult
 mă viscolise-n mine
 chiar sângele cel alb
 care ninsese mama
 ca să mă facă slav
 Mă viscolise piatra
 cu greaua ei tăcere
 mă viscolise clipa
 aceea, care piere
 Dar mi-am dat foc la rădăcini
 și frunze am de aur
 jumătate cal, în rest senin
 vedeți-mă centaur
 cu trunchi de om
 cu trup de cal
 la sărbătoarea voastră
 când faceți în metal
 pe pasărea albastră.

ȘI NU VA MAI FI
NICI IERI
NICI AZI
NICI MÂINE...
VA FI DOAR ATUNCI
CÂND AM RÂS SAU AM PLÂNS, ODATA,
ÎMPREUNĂ.

Nichita Stănescu

EU TE IUBEAM ATÂT DE MULT,
ÎNCÂT TE UITAM,
CREZÂND CĂ FACI PARTE
DIN MINE.

Nichita Stănescu